

Výklad snu o přítelkyni

Musím přiznat, že dnešní sen se mi zprvu vůbec nechtělo analyzovat. Po jeho sepsání mi na mysl nepřicházely žádné vhodné asociace a byl jsem téměř rozhodnut se jeho výkladu vzdát. Po jistém přemáhání se mi však podařilo nalézt v něm jedno světlé místo, které se zanedlouho nato změnilo v ucelenou nit, již je celý sen protkán.

Oním vodítkem je osoba mé přítelkyně a prvotní odpor, na který jsem při výkladu narazil, byl odpor mého vlastního podvědomí. Skrytý význam snu totiž obsahuje přání, jejichž existenci si během dne jen nerad připouštím.

Popis snu

Jsem ve škole. Spolu s ostatními (možná i s moji přítelkyní) sedíme v lavicích a jakási kantorka vede hodinu způsobem, který se mi vůbec nelíbí. Nic se neučíme a nakonec několik lidí včetně kantorky rozdělává a pije červené víno. „No, jestli to takhle bude ve všech hodinách...“ říkám si v duchu. Na tabuli je vzorec $x^2 + 2xy + _$ a toto poslední místo () je určeno k doplnění. Tvrdím, že tam má být číslo 4, ale je to špatně. V duchu si říkám: „Tak asi 16.“

Přítelkyně mě prosí, abych se zastavil u ní doma a vyřídil, že přijde až v devět hodin. Vleču s sebou několik metrů těžkého stočeného drátu přehozeného přes rameno. Když dorazím k cíli, slyším šepot přítelčiny matky (asi z jiného pokoje). Na zdi vidím rodinné fotografie, které ovšem fungují jako prosvětlené reklamní tabule, jejichž obsah se v pravidelných časových intervalech obměňuje. V duchu si říkám: „Tohle někde okoukali.“ Najednou se na prvním z těchto prosvětlených panelů objevuje nápis „Dlouhodobé známosti“ a na vedlejším moje fotografie. Současně se na všech ostatních objevuje pouze bílá plocha.

Účastním se nějakého filmování. Je to podivná komedie o vojenských manévrech. Sám hraji v závěrečné scéně, kde kdosi připlave z posledních sil ke břehu bazénu a já mu proti všem očekáváním nepomohu ven, ale skopnu jej nazpět.

Výklad snu

Nedokončený vzorec¹⁾ na tabuli $x^2 + 2xy + _$ ve skutečnosti existuje v podobě $x^2 + 2xy + y^2 = (x + y)^2$. Sen se však zabývá pouze chybějícím y^2 . Tento *matematický vzorec*, jinak řečeno matematický vztah, je spodobněním mého vztahu s partnerkou.

Když za chybějící „_“ dosazuji číslo 4, mám vlastně na mysli číslo 2 (mě a partnerku), protože $2^2 = 4$. Jsem za to však pokárán, protože *to je špatně. V duchu si říkám: „Tak asi 16“* přičemž mám nyní na mysli číslo 4 – tedy čtyři lidi, dva páry – mě a někoho jiného, partnerku a někoho jiného; případně mě a partnerku a další pár. To je již podle snu správně.

Měl bych však osvětlit, jak se vůbec y^2 do snu dostalo. Během předchozího dne se moje matka zmínila o jistém nepořádku tak, že jej označila jako „bordel na desátou“. Tato formulace mě poněkud zaskočila, poněvadž se mi zdála poněkud hloupá.

„Bordel na desátou“ se dostal do snu jako jakýsi vzor(ec) pro matematické vyjádření mého vztahu s přítelkyní. Je proto celkem nasnadě tento vztah také považovat za „bordel“; krom toho *nic se neučíme a nakonec několik lidí, včetně kantorky, rozdělává a pije červené víno*, což je také „bordel“.

Když mě přítelkyně prosí, abych se zastavil u ní doma a něco vyřídil, chce mě sen nenápadně navléct do situace, kdy budu mluvit s jejími rodiči. Předchozího dne jsem se díky telefonátu dozvěděl, že se s nimi opět pohádala, a protože tyto domácí hádky považuji za zcela zbytečné, byl bych rád celou záležitost osobně vyřídil, a celý spor tak urovnal. Že se však jedná o situaci nelehkou a komplikovanou (až zamotanou) potvrzuje *těžký stočený drát, který s sebou vleču*.

Samotný *stočený drát přes rameno* mi také velice připomíná horolezecké lano, které se nosívá smotáno na rameni. A vzhledem k tomu, že jsem již několik dní na rekreaci ve skalnaté oblasti, ani nemluvě o tom, že právě o zdejších horolezcích jsem včera večer s jedním člověkem hovořil, má tento snový prvek i další význam. Lezení po skalách nebylo nikdy právě tím, po čem bych opravdu toužil; mnohem spíše je tento druh sportu vzpomínkou na jednu dívku, se kterou jsem před odjezdem krátce hovořil a jež se zmínila i o tom, že se zanedlouho chystá odjet do hor právě za účelem provozování výše zmiňované činnosti. Prosil jsem ji také, aby mi dala vědět ohledně jisté zajímavé záležitosti, ale dosud se bohužel neozvala.

Naprosto nevšední je scéna, kdy *sleduji rodinné fotografie, které fungují jako prosvětlené tabule*. Sen se zde vrací k včerejšímu večeru, kdy jsem byl díky technické závadě nucen oželeť show, která měla spočívat v efektním nasvětlení chaty, kde jsem nyní ubytován, a tento nenaplněný okamžik se mi snaží vynahradit za spánku. Mnohem důležitější však je, co svítící tabule ukazují.

Nápis „*Dlouhodobé známosti*“ *spolu s moji fotografií a dalšími prázdnými svítícími panely* mě má uklidnit tím, že jistě nejsem přítelčinou poslední *dlouhodobou známostí*. Tečkou za tímto tvrzením je i to, že tabule *obměňují v pravidelných intervalech svůj obsah*.

Musím se též zmínit ještě o dalších maličkostech ve spojení s tabulemi. To, že je *nápis „Dlouhodobé známosti“ spolu s moji fotografií* umístěn zcela nahoře, ukazuje patrně na moji ješitnost, která by ráda zdůraznila, že já jsem ten nejvyšší, první či stejně nejlepší. Také to, že se jedná o *prosvětlené tabule*, které se používají obvykle k reklamním účelům a které lze proto právem chápat jako reprezentativní, protože na nich bývají v reklamách často vyobrazení ideální sportovní typy lidí, zřejmě znamená, že bych se sám rád viděl jako „reprezentativní typ s dokonalou tváří a postavou²⁾“.

Závěrečná část snu je opět velice nevšední, neboť mi do značné míry připomíná jiný, dva dny starý, sen (Výklad tří snů, Sen třetí).

Jsem si nyní zcela jist, že se mi o *filmování* zdálo znovu a v jiné podobě proto, že jsem před dvěma dny díky vyčerpání nevěnoval výkladu této části snu dostatečnou pozornost a vědomě uznal, že jsem některé motivy při analýze pravděpodobně vypustil. Dnešní sen se proto rozhodl onen předešlý zopakovat v modifikované průhlednější podobě, aby mi usnadnil práci a splnil přání: onen předešlý vyložit bezezbytku.

Druhým chybějícím motivem snu minulého a hlavním motivem závěrečné části snu dnešního je opět můj vztah k přítelkyni. Všechny prvky jako *filmování* a *hraní* (čili předstírání), (úhybné) *manévry* a *komedii* (tedy přetvářku) je zbytečné ve spojitosti s jakýmkoliv mezilidským vztahem blíže rozvádět. A finální *odkopnutí* také mluví samo za sebe (budiž mi omluvou, a sen to dobře ví, že to vše jen *hraji*).

¹⁾ Vzorec znám také v podobě $a^2 + 2ab + b^2 = (a + b)^2$, kde „b“ místo „y“ zdůrazňuje spojitost s mým jménem.

²⁾ Ve skutečnosti nejsem však příliš reprezentativní, poněvadž nemám v oblibě větší večírky či podobné akce. O mé tváři, postavě a kondici je zbytečné cokoli dodávat, neboť od doby, kdy jsem přestal pravidelně sportovat, mě neustále pronásleduje pocit zvětšujícího se břicha.